

Kiadóhivatal:
Kaposvár, Irányi D.-u. 14.
Ide czimzendők
az előfizetési pénzek.
Hirdetések és nyitléri
közlemények:

ELŐFIZETÉSI DIJ:
Egész évre . . . 8 kor.
Félévre . . . 4 »
Negyedévre . . . 2 »
Egyes szám ára: 20 Hfl.

SOMOGYI ÚJSÁG

Storkbirtoság!
Kaposvár, Irányi D.-u. 14.
Ide küldendő a lap
számlái részét illető minden
közlemény.
Bármentetlenül kille-
ményt nem fogadunk el.
Kéziratokat vissza
nem adunk.

MEGYEI és HELYI-ÉRDEKŰ VELEGYES TARTALMU HETILAP

A »Kaposvári Iparoskör« hivatalos közlönye.

Megjelenik hetenkint egyszer: KEDDEN.

Felelős szerkesztő és kiadó: Poór Sándor.

Könyvvásárlás.

Meddő tárgy, fogják mondani sokan, ha e cikkely czime szemükbe ötlük. Meddő tárgy, elcsépelet téma, megvitatásának hatása, eredménye nincsen. Sok jóakaratu ember unos-untalan tárgyalta már: okos jóhiszemű érveik elmerültek a nyomtatott betűk tengerében, elhangzottak, mint amia püsztai szó, eltűntek, a nélkül, hogy nyomot hagytak volna maguk után.

Kétségtelen, ez ellenvetésnek van alapja. A valóságok igazolnival látszanak azok nézetét, a kik azt állítják, hogy agitativ uton nem lehet az irodalomnak közönséget teremteni. Egy, tíz, vagy száz cikkely, legyen bármilyen okos, meggyőző, ragyogó érvelésű, fejtsse ki bármily ellenállhatlan erővel azt a nagy igazságot, hogy pezség, élénk kultúrélet csak oly országban képzelhető, melynek népessége érdeklődést mutat az irodalmi jelenségek iránt,

még egy embert sem vitt reá a könyvvásár iránt, még egy embert sem vitt reá a könyvvásárlásra. Ezt megczáfolni nem lehet.

Az irodalom iránti érdeklődésnek és az ezzel elválaszthatatlanul egybefüggő irodalompartolásnak egész más forrásai vannak. Sokkal mélyebbek ezek és egyenesen a népek belső lelki életéből szervesen fejlődő tényezők hatása alatt állanak. Itt kell feltálni okaikat.

Intenzív kulturélettel bíró népek-nél a könyvvásás és ezzel kapcsolatban a könyvvásárlás a népesség bizonyos kulturális fokán álló rétegéből felfelé nélkülözhetetlen közszükség. Ilyenek a nagy nyugoti országok népei mind: az angol, francia és német, melyek irodalma, szemben vitathatlan selejteződésükkel ma a virágzás sohasem látott fokán áll. Itt az átlag művelt ember könyv nélkül meg nem lehet. Egyrészt nem mulaszthatja el, hogy a

tudományok rohamos fejlődése mellett szakismereteit folyvást ne gyarapítsa: innen a szakirodalmak páratlan izmos-sága, melyet p. o. Németországban csodálhatunk. Másrészt a szépirodalom iránti érdeklődés oly mérvű, melyről nekünk fogalmunk sincs, a melyet csak irigységgel bámulhatunk. A belletrisztika új termékei iránt mindenki érdeklődik és ez érdeklődés nem platonikus, hanem megnyilatkozik azokban az előtűnk elérhetetlennek tetsző sikerekben, a mely egy egy nemesebb, nevezetesebb szerző érdekesebb könyvének, regény- vagy novellakötetének megjelenését követik. A francia Charpentier-czég némely kiadványa egy két hét alatt éri meg a századik kiadást a mi százezerszám jelenti a példányokat.

Nálunk, legolvasottabb íróink: Herczeg, Mikszáth, Bródy — jókairól, mint az egyetlen kivételtől nem szólni — hét nyolcz kiadásnál több,

T Á R G Y A.

A lagunák leánya.

— A »Somogyi Újság« eredeti tárczája. —

Írta: Török Pál.

... Ott fekszik a parton élettelenül a doge ragyogó leánya! Éjfekete hosszú haja csapzottan gyűrűzik a sárga fővenyen; fehér-selyem tafota menyasszonyi ruhája oda tapadva plasztikus idomaira, azokra a mely tűz fekete szemekre, arra a ragyogó buskomor tekintetre örök sötétség borult. Halva van már — halva!... A nap éltető sugarai végig siklanak a gyöngyöző termeten; minden csodálatos életre kel a hajnali párázatban. Minden ébred, de a lagunák leánya mégis meg van halva. Partra vetve ott fekszik a kövecses avaron. A hullámok vetették oda. Zugva, morogva rohannak odébb a habok. A sziklák aljában megtört hullámok zaja ringatja örök álomba a lagunák leányát...

Egyszerű a mese; nagyon egyszerű! Nem szeretett Marietta a haragos tekintetű Rigolettót hanem inkább a nyájás Nikolt, Nikolt a kékszemű szelíd regattát. Istennel mennyit kescergett szegény, mikor megtudta, hogy az ő egyetlen Mariettája, a ki százszor, ezerszer fogadta keblére bo-

ruľva, hogy mennyire szereti, oh a kívül annyiszor bolyongott a sziklák partokon, az örök-íjzu lombok alatt, az ő édes, kicsi kedvese, a gazdag, a büszke Rigoletto menyasszonya. Hát szegény Marietta! Fájó zokogással borult Nikolo mellére, sirt-sirt szivszaggatóan és ott a hű keblén fogadta meg, hogy nem lesz a vad Rigoletto felesége, kit nem szeret, kit gyűlöl... Könnyező szemmel vettek egymástól búcsút, aztán beletávoztak az iromba éjbe...

Langy szellőjű nyári éj a tengeren. A habokon megtört szellő zugása belesir a fekete éjbe. Olykor-olykor megcsillan a hab, halász-madár legyinti szárnyaival a viz tükért, aztán a nevető sirály hangos kacagása zavarja a csendet, kacag, kacag a tenger fölött, kacagja, hogy olyan rövid az élet, olyan hosszú a sirt...

... Mikor a reggel elűzi az éjjelt, mikor a rózsaujjú hajnal pirkadni kezd, a »Monte-Carlo« mögül felbukkanó napsugár messze beragyogja és azurba vonja a borszínű tengert; akkor Velence, a lagunák városa is éledni kezd. Friss, reggeli, vitorladagasztó szellő játszik a babér lombokkal. A gondolák szaporodnak a »Grande-Canal« csipke-függönyös bárkák sikomlanak tova a vízbe merült utcákon, népes csónakok habbá verik evezőikkel a tükörimsa tengert. Ünnepi mezben a város! Nagy nap van! Ma esküszik örök bűséget a doge leánya a gödös Rigolettónak. Minő fény,

minő pompa! A házak felcífrázva felkószoruzva. Minden fényárbán uszik. Az ablakok tárva-nyitva, melyekből olykor-olykor a mandolinok édes hangja tör elő. A »szent-téren« cifra népség várja a lakodalmas menetet. Dalosok, tamburások mulattatják őket. Rikkantva toppant egyik másik, messze hangzik fel-feltört nótájuk:

«La donna è mobile
Qual piuma al vento
Muta d'accento e di pensiero!»

De minő zaj, minő zugás! A lakodalmas menet helyett zavarog tömegek tödülnek az utca színein. Nagy baj van! Eltűnt a menyasszony, a doge szomorú leánya! Szerte osszik a nép. Egy-egy tömeg szitkozódva vonul végig a soron! Aztán minden elcsitult, az ablakok becsukódnak és az egész város olyan-kietlen, olyan sivár...

... Mariettát pedig vitte magával a hőmpolygó hullám... Szűk volt szegénynek a menyasszonyi ruha. Rosszul érezte magát benne, mert nem ölelhette a jó Nicolo! Pedig ő ölelésre vágyott! Sokáig bolyongott a sziklák partokon, elnézte a megmészéltetetlen tengert, elmerengett a felcsillandó habokon a sirt... sirt. Sirtatta az örökké nyájás két éget, sirtatta ifjú életét, a sirtatta korán elvesztett édes anyját, sirtatta végül a szegény Nicolt. Nikolt, a jó barát... Aztán a gyilkos habok keblükre ölelték és ölelték halált hozó volt... És most ott fekszik a tenger partján

nem érnek, s ez is évek eredménye: a tizezres példányszám pedig már horribilis. Viszonyainkat e tekintetben még csak össze se mérhetjük a külföldiekkel.

Ma ennek oka tisztán szellemi szükségletünk csekélyebb volta lenne, ha elértük volna azt, a mi egyáltalában elérhető, akkor valóban feles tintapazarlás volna e tárgy fölött elmélkedni.

Meggyőződésünk azonban, hogy ez nem így van. A magyar közönség könyvvásárló kedvét egész más, merőben külső okok bénítják meg. Elsősorban divat nálunk az irodalmat nem venni komolyan. A forum emberei, politikusok, jogászok nem tartják rendjük méltóságával összeegyeztetőnek azt, hogy szépirodalommal foglalkozzanak. Asszonyok léha mulatságának fogják fel a vers- vagy regényolvasást. Továbbá a kik ez előítéleten túl vannak, azoknál nem elég jelentékeny az érdeklődés az iránt, ami magyar. Szégyennek vélnék, ha Bourget új könyve felől nem lennének tájékozva és azt meg nem szereznek, de hidegen hagyja őket minden a mi magyar. Végül van egy harmadik csoport, a mely érdeklődik minden iránt, olvas mindent, de nem annyira, hogy anyagi áldozatra is hajlandó volna. Ez a csoport mely legszámosabb és legveszedelmesebb a kölcsönkönyvtárhoz fordul.

Ennek kell gyökeresen megváltozni. Az intelligens középosztály szánja feleslegét kártya helyett könyvre, érdeklődik a külföldinél jobban a magyar iránt, hagyja a kölcsönkönyvtárakat a szegény néposztálynak, melynek azok száma vannak — s akkor majd szebb jövő fog derülni a magyar litteraturára.

— **Midőn Kaposvár állomás bővítése** folytatn szöbe került, hogy a régi átjáró helyébe egy felüljáró építtessék, mi voltunk az elsők, kik ezen terv czélszerűtlenségét hangostattuk. A következmények mindben nekünk adtak igazat. A felüljáró elkészültével a Donner-városnak nevezett rész rohamos hanyatlásnak indult, az ott levő házak elértéktelenedtek ugyanarra, hogy a helybeli pénzintézetek a Donner-városi házakra adott kölcsönöket mind felmondották. Annak idején az ott lakók külön községet is akartak alakítani s csak kicsibe mult, hogy szándékuktól elállottak az érdekeltek. A város hatósága nem egyszer iit már fel a miniszterhez, hogy a bajon némileg segitendő, rendelje már el a gyalogosok részére tervezett felüljáró építését, a miniszter nem egyszer meg is ígerte ezt, de ígéretei mindvégig csak szép szó maradt.

Midőn a vasut elhatározta a felüljáró létesítését, a közigazgatási bejárás alkalmával magára vállalta azon kötelezettséget, hogy azt mindig jó karban tartja és kellőleg tisztitatja. Hogy mennyiben felel meg a vasut ezen kötelezettségének, azt csak az tudja, kit végzete a felüljárón visz keresztül. Töméntelen por lepi el a sűrű forgalmu utat, a nagy számban közlekedő kocsik ezt ztán ugy felkavarják, hogy az ember egy lépésnyire sem lát. A porfelleg ellepi az embernek szemét, száját, behatol a tüdőbe, a miről pedig a laikus is tudja, hogy éppen nem mozdítja elő az egészséget. És még minő port kell az arra járó-kelőnek magába szívni! Ott szállítják a vasuttol az érkező szemet, ennek fekete pora belevegyül az uton heverő rengeteg pormennyiségbe és alkot vele olyan keveréket, hogy mindenki retteg ott keresztüljárni. És ha valaki azt találná kérdezni, hogy hát miért nem öntözik az utat, nehezen kapna reá választ. De hát ez így tovább nem mehet. Különösen most, hogy a színházi saison elkezdődött, elviselhetlen a helyzet.

Ha már a vasut a saját jószántából nem tesz eleget elvállalt kötelezettségének, miért nem figyelmezteti a város hatósága, hogy az utat öntözze és a port hordassa el? Ez csak jogában áll? És ha a figyelmeztetés nem használ, miért nem végzi el ezt a város a vasut költségén? miért oly elnéző a vasut iránt? Hányszor hangostatta a város főorvosa, hogy a por terjeszti a legrettenetesebb betegséget, a tüdővést

és a hatás mégis elnézi, hogy egy olyan nagyforgalmu helyen valóságos porfészkek léteznek.

H I R E K.

— **Bérmálás.** Báró Hornig Károly veszprémi megyés püspök jelenleg a csurgói járásban van bérmu uton, hol is a főpapot minden községen nagy lelkesedéssel üdvözlök.

— **Somogy megyei orvosszövetség tagjai,** mint az országos orvosszövetségnek fiókja, május 24-én tartották meg szokásos évi közgyűlésüket Csurgón a Korona szálló nagytermében. A gyűlésen huszonkét orvos vett részt. A gyűlés tárgyai a következők voltak. 1) Elnöki jelentés a mult évről. 2) Dr. Szigethy János igazgatónági tag jelentése a nagyvárad kongresszusról. 3) Egyes fiókszövetségi átiratok tárgyalása. 4) Első segélynyújtás és mentő egyesületek alakítása iránti ministeriumi rendeletnek megbeszélése. 5) Sérelmek, javaslatok. 6) Tisztujítás.

— **A beleznai templomszentelés.** Id. gróf Zichy Ödön 16000 koronát meghaladó költséggel díszes ten plomot építtetett Belezán, melynek beszentelése május 23-án volt. Báró Hornig Károly veszprémi püspök szentelte fel a templomot, ki 23-án reggel érkezett Belezánra János Gyusztáv e püspök és több főpap kíséretében. A templomszentelés megtörténtével a püspök szép beszédet tartott a hívekhez.

— **Meghívó.** A kaposvári iparos ifjak önképző köre saját pénztára javára folyó évi június 3-án (pünkösd vasárnap) a »Csere« erdőben confetti csatával és tekeversenynyel egybekötött zártkörű juniális rendez. Kezdeté d. u. 4 órakor. Belépti-díj személyenkint 1 kor., családjegy 3 személyre 2 kor. 40 fillér. Első négyes alatt nagy virágcsata. A tekeversenynél a legjobb dobó jutalma 10 koronás arany. Ételek és italokról gondoskodva van. Kedvezőtlen idő esetén pünkösd másnapján vagy reá következő vasárnap fog megtartani. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak és hirtalpilag nyugtáztatnak.

— **Meghívó.** A somogyvármegyei köz-mívelődési egyesület évi közgyűlését folyó évi június 13-án d. u. 3 órakor Kaposvárott

ton a doge ragyogó leánya. Deli, karosu termetét, tafoia selyem menyasszonyi ruháját szennyes por, sár lepi be. Ott fekszik, mint egy talány, mint egy rejtély! Az örökifju palma-lombok, a tenger örök zugásával siratják, hogy oly rövid az élet, olyan hosszú a sir...

Zagyva humoresk.

A nagypámat nem ütötte le a hajókötél, a nagyanyám ellenben tábornokné volt, ezt tehát jogezimnek tekintem — tárczát írok.

Elhatározásom szilárd és megingatlan mint egy ház. Ezalatt nem »gyházat« értek, mert ez jogilag nem »ingatlan«.

Praemissis praemittendis, ekként előrebocsájtottam volna az előrebocsájtandókat rátérve tárczám tulajdonképpeni tárgyára mely két okból érdekes: először, mert nincs, másodszor mert olyast a mi nincs, megírni sem éppen szükséges, ezért írom tehát meg őt.

Ha önök is azon véleményen vannak, a melyen én, ugy csak köszönettel lehetek, mert a politika himes mezeje fölött tornyosuló fellegek tömkelegéből kibontakozó egyhangu vélemény sem konkludálhat oly fenkölt magasságban, mint a minőnek ezt jó magam is képzelem.

Megértették?...

En nem és ez éppen kettőjünk között a különbség, ha más nincs.

A mint cikkelyem legelején is kifejteti voltam bátor, a nagyanyám tábornokné volt, így hát jogosan szölok katonai kérdéshez, de elő és okhiányok miatta nem teszem.

Azt is elárulom önöknek, hogy a huszársághoz értek legjobban, mert nagyanyám férje gyalogsági tábornok és felesége férje is volt, vagy megfordítva.

Ez utóbbi különösen kiemelendő, mert vannak még manapság olyan asszonyok is, akik magukat felesleges férjeik feleségének tekintik.

Éppen erről tárgyaltunk legjavában, a mikor tárgyalásunk és az ódon kastély erkélyszobája közepébe három vadórót tuskol be az erdőcsész, erős fegyveres alakja keresztbe veti a lábát, s az ajtóban megállva, így adja elő a tényállást:

— Báró ur, e három jómadarat ismét vadorzáson kaptam, mit csináljak velük?

— Hadd el fiam, — válaszolt a meg-szólitott, majd elbárok én velük.

— Megbotostathatnának, elzárni, megfenyíteni könnyű dolog volna, de most az egyszer elnéző leszek, ha olyant mondtok a mit el nem hiszek. Hát próbáljátok meg!

— Gyermekekomban kezdi az első — lóra kapva az erdőn vágattam keresztül, egyszerre lovam oldalába egy lövést kap

Egy jótékony nemtő megjelen és azt tanácsolja kenjem be cseresznyefa préselt levélből készült kenőcsöccsel.

Elég hagy, tudom már cseresznyefa nőtt ki a helyén — ösmerem ezt a mesét. takarodj...

A másik nagy drukban elkezde bebegni valamit, végre egy utihistóriát beszél el, hogy lefeküdt a nagy hóban a lovát oda kötötte egy karóhoz és a mikor reggelre felébredt a lova ott lógott a torony keresztjéhez kötve, ő maga pedig, lent ébredt fel, a hó elolvadt.

Pusztulj, rivalit rá a báró, hisz ezt pimasz, Münchhausenből puskáztad.

Ha te sem tudsz érdekesebbet, ugy lecsukatlak — szölt a harmadikhoz.

— Buzakalászkok között egy különörsre találtam. Nagy volt mint egy kocsikerek, s a hogy hozzáértem...

— Ahá! — ... felvett az éjbe, oly magasra nőtt hirtelen, vágott közbe a báró, ösme...

— Bocsánat az én históriám még csak itt kezdődik — válaszolt szerényen a harmadik. A mint felértem a menyekbe nagy dinom danom folyt éppen. Előkelő urak ültek a fehér asztal körül.

— Hohó hisz akkor boldogult édes apámat is láttad ott fent?

— Természetesen ott ült a zenekar előtt zainoros paszomántos dolmányban, — mikor beléptem a menyországba a

a vármegyeház kistermében tartja meg, melyre az egyesület örökös, alapító, pártoló és rendes tagjai tisztelettel meghívhatnak. Dr. Andorka Elek, titkár.

— A kaposvári áll. főgymn. »Virág« önképző köre június 8-án, hazafias ünnepélyvel egybekötve évi záró gyűlést tartja, melyre az érdeklődő közönséget is szívesen látja. Műsor a következő: 1) Hymnus előadja az ifjúsági énekkar. 2) Endrei Ákos vezető tanár ur megnyitó beszéde. 3) Ring Dezső szavalja Bajza: Király hymnusát. 4) Versenyszavaltat: Réthi A és Heufner A. VI. és VII. oszt. tanulók között. 5) A 2 tanu irta: Váradi Antal: szavalja: Török Pál. 6) Titkári jelentés, a díjak kiosztása. 7) Monolog előadja Ujházi Jenő VII. oszt. tanuló. 8) Szózat éneki a gimnasiumi vegyes kar.

— Tűz volt folyó hó 27-én este 9–10 óra között a Petőfi utcában, Katkics Sándor kályhás mester zsuffpedeles háza égett le. A gyorsan helyszínére érkezett tűzoltóság ojtotta el a fel-fel csapó égő zsaratnokokat.

— A kaposvári áll. főgymnásiumban az írásbeli érettségi vizsgálatok már 21-én befejeződtek. A szóbeli június hó 19-én kezdődik. A 32 érettségiző közt egy leány is van. Rozsaspitz Berta kisasszony.

— A kaposvári »Mária Valeria egylet« árvaleányháza javára a f. évben rendezett tárgysorsjáték összes bevétele 9063 kor. 86 fill., míg kiadása volt 4488 kor. 76 fill., s ekként 3575 kor. 10 fill. tiszta bevételként maradt. Minthogy a nyeremények átvételére megszabott határidő lejárt, az egylet a ki nem váltott nyereményeket értékesítette, melynek eredménye a főt kimutatott bevételben van elszámolva. Psik Lajosné, elnök.

— A »Segéd-egyházkerületi rom. kath. néptanító-egylet« folyó évi közgyűlését május hó 31-én Marcaliban a r. kath. iskola helyiségében d. e. 8 $\frac{1}{2}$ órakor fogja megtartani. Tárgysorozat: 1) Szent-mise »Veni Sancte«-val. 2) A múlt közgyűlés jegyzőkönyvének felolvasása. 3) Elnöki előterjesztések. 4) Pénztárnoki számadás átvizsgálása. 5) Könyvtárnoki jelentés. 6) Általános tisztújítás. 7) A választmány megalakítása. 8) Plebeisz Sándor tagtárs felolvasása a gyümölcsészet köréből. 9) A bíráló-bizottság elnökének jelentése a múlt évi közgyűlés által kitűzött következő tételre: »A kántori ténykedés fontossága és minő

hatása van a szép egyházi éneknek a lélek nemesítésére« című tételre beérkezett pályamunkákról; — és a jutalomra érdemesített dolgozat felolvasása. 10) Indítványok tárgyalása. A közgyűlést megelőzőleg választmányi gyűlés tartatik.

— Tanítóképző intézetbe való felvétel. A csurgói állami tanítóképző intézetben a jövő 1900/1901-ik tanévben 5 egész és 6 fél ingyenes hely lesz betöltendő. Az I-ső évfolyamba felvétetik oly ép testű 15-ik évet betöltött ifju, ki a közép-iskola 4 osztályáról nyilvános bizonyítványt tud felmutatni, — vagy a felvételi vizsgálatot sikeresen kiállja. Polyamodók kérvénye orvosi vagyoni a család fő állapotát, családtagok számát igazoló bizonyítványokkal felszerelve f. hó 31-ig a csurgói állami tanítóképző igazgatóságához küldendő be. Egyenlő minősítés mellett a tanítók gyermekei előnyben részesülnek.

— Már f. évi június hó 12-én 13-án megejtetnek a magyar kir. szab. osztály-sorajáték második osztályának húzásai. Eredeti vételsorsjegyek, melyek egyszerűsággal a pesti magyar kereskedelmi bank váltóüzletének (mint legmegbízhatóbb beszerzési forrásnak) felülbélyegzésével is elvannak látva. Feleki József, osztálsorsjegy elárutónál (Budapesten IX. üllői ut 21. sz.) kaphatók. 1 egész sorsjegy 32 korona $\frac{1}{2}$, ára 16 korona, $\frac{1}{4}$ ára 8 korona, $\frac{1}{8}$ ára 4 korona.

— Hazánk fejlődése függ a magyar ipar támogatásától. Mindenki használja tehát fogainak tisztítására, szájának frissítésére a Tymol fogcrémet, mely világhírű magyar gyártmány a legkellemesebb fogtisztítószert, fehéríti és konserválja a fogakat. Felülmúlja az összes ily készítményeket igen olcsó árt és mindig friss. 1 tubus 60 fillér. Kapható mindenütt. 6 tubus diszes dobozban 3 kor. 60 fill. bérmentve Egedül ki készít és főszékhelyén raktár: Schwartz illatszergyára, hygien, kosmet, laboratorium. Budapest, Damjanich utca 28.

S z i n h á z.

24-én kezdte meg az előadásokat Somogyi Károly színigazgató társulatával. A személyzet keveset változott, jó ismerősként üdvözölte őket a kaposvári közönség. Lehet, hogy a társulat többé már nem is jön Kaposvárra. Somogyi tudvalevőleg a nagyváradi színházat kapta meg, ott pedig értesülésünk szerint nemcsak téli saison lesz, hanem állandóan egész éven át lesznek előadások. Melyik társulat jön városunkba s ha jön is valaki, hol fognak lefolyni az előadások? Csak nem abban a rozoga árénában?

Megnyitó előadásul a Babát, Audran bájos operettjét adták, melyet közönségünk a tavalyi idényből oly jól ismer. Lányi Edith kedves játéka most is megtette hatását, valamint Forrai Ferike tiszta és szép éneke is. Mondanunk sem kell, hogy Szilágyi játékanak is meg volt a kellő hatása a karzati publicumra. Nagyon hiányzott azonban Benkő Jolán. E színésznő olyan pompásan megállta helyét minden darabban, hogy valóban sajnálva tapasztaljuk hiányát. A Babában lépett fel először a Hunyadi helyett szerződötett Pintér Imre. Az igazgató igen szerencsés cserét csinált vele. Hangja jóval erősebb és érzesebb mint Hunyadié és a melletti technikája is olyan pompás, hogy bármelyik fővárosi színpadon is megállná helyét. Ki is jutott neki a tapsból bőven.

25-én Napoleon öcsém, a Vigaszínházban nagy sikert elért bohózat »ment«. Valami nagy eszelekvényt hiába keresnénk benne, az egészen átvonul Gutius humora, a melyeken a közönség elég jól mulatott. A szereplők mindent elkövettek, hogy a hallgatóság vidám hangulatát mindvégig fentartsák.

— Igen jó előadás volt szombaton. Sidney ismert operettjét, a Görg rabzsolgát nézte végig a szépszámu közönség. Igen szépen táncolt Lányi Edith és pompásan énekelte Forrai. Különösen a második felvonásban lévő gyönyörű románcot olyan kedvesen csicseregte el, hogy a színházi szabályok ellenére meg kellett ismételnie. De volt is érte elismerés. B. Csik Irén is kivette részét az est sikeréből.

Vasárnap premiére volt. A kurucz furfang szép nótáit hallgattuk a nem volt senki, kit a szép kurucznoták meg ne hatottak volna. Csik Irén ez este megmutta, hogy nemcsak jó énekesnő, hanem pompás színésznő is. Szilágyi Dezső remekül adta a pénzészvár színt, át, Szohner Olga igen kedves volt, betegségének nyoma sem látszott meg rajta.

Az előadásokat folyton szép számu közönség hallgatja. Somogyi meg lehet elégedve.

—6.

Ü S A R N O K.

Örökség.

A haldokló az ajtó felé tekint, várja őt, ki talán mégis eljön, hogy lefogja szempilláit. A vonat talán ép most fut be a pályaudvarba és hozza a fővárosból az ünnepelt író az itt haldokló szerencsétlennek testvéröccsét.

Jól sejtette: a szomszéd szobából, léptek hallatszanak, a nyíló ajtón a feldúlt arcú fivér lép be uti öltözkében:

— Ottó!... Csak ennyit tud mondani és oda rogy a beteg ágyára. Kezébe temeti arcát és zokog.

— Géza, szól a nagy beteg, keje fel és beszéljünk komolyan, már kevés az időm és ezt fel kell használnunk jól, a — te érdekedben.

Ottó felemelte fejét és kétségbeesett tekintettel szegte bátyjára, ki egy folytában beszélt most, sietve, hogy kifogjon a halálán, mely már-már hatalmába keríté hogy ideje előtt elhallgattassa.

— Vánkosom alatt vannak az újságok és látom, hogy ez a könyved is óriási irodalmi sikert hozott nevednek. Hallgass ide, itt van íróasztalom kulcsa, egy-két értéktárgyon és kevés készpénzemen kívül egy nagy lepecsételt csomagot találsz benne, ezt vedd magadhoz, mert ez számodra az én örökségem. Nagy sikereket fogas elérni vele, nagy lesz a te dicsőséged, öcsém, csak bízalom.

A beteg elhallgatott, hogy kissé kipihenje magát. Azután ismét előbbi sietségével folytatá:

— Minden erőmet, képességet, tudásomat ebbe a műbe öntöttem, hattyudalom ez, utolsó munkám, Géza. Életem csalódása, szerelmi csalódásom, küzdelmeim, — mind, mind adtak anyagot e műhöz, mely téged halhatatlanná fog tenni.

A beteg visszasetett, egyet sóhajtott és meghalt. Öcsöce pedig, kinek a halott halhatatlanságot ígért, kétségbeesetten, feldúlt arccal ott zokogott egész éjen át a halottas ágyánál.

— Másnap hírül hozták a lapok, hogy a nagy eszű író, a fényes tehetségű és genialis Kutasy Géza, ki egyik nagy regényével csak ép most kellett szenzációra feltűnést, súlyos gyász érte. Egyetlen rokona, fivére, ki világyűlölő és zarkozott ember volt, a vidéken meghalt. Távolról sem volt oly nagy eszű ember, mint illusztris fivére, és mint remete élt odújában. A nagy író bátyja temetésére szülővárosába utazott.

Elárasztották a fiatal Kutasy Gézát a

D' Amant Leó.

zenét abban hagyták, és a báró ur megboldogult édes atyja felkelt és barátságos mosollyal az ajkán asztalról-asztalra ment tányérozni...

— Hazudsz szemtelen — s felugrott nagy támlászekéből a pipája szárával akart rárontani, majd adok...

A három vadorzó megszabadult...

Ugyebár egész jó história ez és nagyon ügyesen van kigondolva, de mert hát cikkem elején kijelentettem, hogy tárczámnak meséje nincs, leleplezem önmagamát és kijelentem hogy azt a miből sem tárgyat, sem értelmet keresni nem lehet, én irtam, így hát állítanom helyes, meg a vadorzók históriája. Baumbach egy bájos ideája; s csak azt akartam ezzel bebizonyítani, hogy lehet tárczát írni mese nélkül, melynek azonban meséje van, a minthát bebizonyodott, hogy e tárcza tölem van, és még sincsen tölem.

Folytatnám, de a Lynchelés már Amerikán kívül is nyert polgárjogot... Félek, és abba hagyom tehát.

réseket minden nyilvánlással. És Kutasy Géza megtörtén követte fivére koporsóját, hosszan nézte a nyitott sírt, hova két vas-tag kötelágon a nehéz érczkoporsót leeresztették. Az utolsó aktusnál is várta, hogy megmozdul az érczkoporsó, felnyíljon fedele és kilép abból Ottó, ki egész életén át vezette, mentora volt és a kinek létehez fűződött az ő élete.

Mikor a sírt betemette az ásók munkája, Géza elalélt. Hazavitték, a halottas házába. Addigra felelőszemelt és minden ápolást visszautasított. Alig várta, hogy magára maradjon; ekkor elővette a kulcsot, az íróasztal kulcsát.

Az íróasztal felett Géza olajfestett képe függött. Géza úgy érezte, hogy az ő arcképe nem méltó e helyen, mely alatt Ottó az ő legzebb munkáit írta. És a fekete ruhába öltözött fiatal ember megborogott. Szegény bátyja!

Milyen nagy ember, ő, voltaképpen pedig semmi, mert minden sor, minden betű, minden, ami az ő neve alatt megjelent: az ő drága halottjának munkája volt. De hogy is vállalkozhatott ilyesmire. Bátyja világgyűlölő volt, nem akarta ismeri az embereket, mert már nagyon is ismerte őket és félrevonult a világtól és csak azt akarta, hogy az ő élete legyen szép, dicsőségteljes, ragyogó! És Ottó a betűt betű után írta, dolgozott éjjeleken keresztül, míg őt ünnepezték, bátyja irodalmi munkásságáért, mind az ő tehetségének tudták be,

mert hisz minden az ő neve alatt jelent meg... A társaságok ünnepezték, a hölgyek elkényeztettek, nevét felkapták és híressé tették.

És ő nem szegült ellen Ottónak, mikor az először adta tudtára, hogy irodalmi alkotásait az ő neve alatt akarja forgalomba hozni. Eleinte nem tudta ez alkotások értékét; mikor pedig fölismerte, a nagy közönség már őt ünnepelte, mint nagy írójukat. És míg ő bátyja szeszélyének eleinte nem akart ellenszegülni és beleegyezését kedvetlenül adta, hogy neve alatt jelenjenek meg a lapokban Ottó munkái, utóbb már a dicsőség, a fény közepette boldognak érezte magát és megalkudott lelkiismeretével.

Kinyitja Géza az íróasztal fiókját, kiszedi a tárgyakat, legalul ott találja a csomagot, felbontja és kisebb munkák között ott talál egy bekötött füzetet, amely egy három felvonásos drámát foglal magában.

Setét lesz a szobában, meggyújtja a lámpát és még gyertyákat is gyújt, hogy jobban lásson. Mohón olvassa a könyvet, minél messzebbre jut, annál jobban elmélyed a műbe és mikor végéhez ér, önkéntelenül a szót ejti ki: Felséges! Akkor azután magához tér és felve tekint a szomszédszobába, hol fivére két napig ki volt terítve.

... Esztendeje, hogy meghalt Ottó és esodálatos, Géza fivére új darabjának épp ma van a premierje. Csodálatos, leírhatatlan

siker, frenetikus taps, mindenki a szerzőt kívánja látni.

A »szerző« a kulisszák megett sir és imádkozik. Mikor az egész színpad könyör-gésére, torzult arccal, megjelenik a tomboló nézőtér előtt, a páholyok hölgyei feleje fordítják tekintetüket és talán az is tapsol neki, aki sirjában nyugvó bátyját viággyűlölővé tette.

Biztos

kereset

kinálkozik jó beszélő-képességgel bíró, tisztességes személyeknek kik állandó lakhelyükön az 1888. évi XXXI. törv.-cz. értelmében sorsjegyeknek, állampapíroknak részletfizetésre való eladásával foglalkozni kívánnak.

MERCUR
váltóüzleti
részvénytársaság
Budapest,

Arany-János
utca 31.

A magyar kir. államvasutak

nyári menetrendje.

Érvényes május 1-től.

Indul			Érkezik Kaposvárra	Kaposvárról indul	Érkezik	
gy. v.	Budapestről	7:15 reggel	10:39 d. e.	10:40 d. e.	Fiuméba	7:25 este
gy. v.	Budapestről	3 óra d. u.	7:05 este	7:07 este	Fiuméba	6:20 este
sz. v.	Budapestről	8:30 este	3:15 éjjel	3:23 éjjel	Fiuméba	5:56 este
sz. v.	Budapestről	8 óra reg.	2:59 d. u.	3:07 d. u.	Zágrábba	8:45 este
teher vonat sz. sz. sz. I-III oszt.	Uj-Dombóvárról	4:47 reggel	6:38 reggel	6:55 reggel	Gyékényesre	11:17 d. e.
gy. v.	Fiuméből	7:20 reggel	4:43 d. u.	4:44 d. u.	Budapestre	8:35 este
gy. v.	Fiuméből	6 óra d. u.	4:09 reggel	4:11 reggel	Budapestre	8:40 reggel
gy. sz.	Fiuméből	10 óra d. e.	1:13 éjjel	1:21 éjjel	Budapestre	8:20 reggel
sz. v.	Zágrábból	7:07 reggel	12:52 d. u.	1 óra d. u.	Budapestre	8 óra este
sz. v.	Gyékényesről	6:20 reggel	8:44 d. e.	8:52 d. e.	Uj-Dombóvárra	9:52 d. e.
teher vonat sz. sz. sz. I-III oszt.	Gyékényesről	4:30 d. u.	8:26 este	8:41 este	Uj-Dombóvárra	10:20 este
v. v.	Fonyódról	8:50 éjjel	6:32 reggel	7:40 reggel	Fonyódra	10:25 d. e.
sz. v.	Fonyódról	12:10 d. u.	2:36 d. u.	3:25 d. u.	Fonyódra	5:55 d. u.
v. v.	Fonyódról	7:45 este	10:20 éjjel	12:15 d. u.	Fonyódra	2:38 d. u.
v. v.	Mocsoládról	7:08 reggel	8:35 reggel	5:01 reggel	Mocsoládra	6:33 reggel
v. v.	Mocsoládról	5:27 d. u.	6:55 d. u.	3:20 d. u.	Mocsoládra	4:52 d. u.

* Csatlakozik a pécsi gyorsvonathoz. Érkezik Budapestre d. u. 125 pkr.

** Junius 15-től augusztus 31-ig közlekedik.

**Speczialista
SÉRV-
KÖTŐKBEN.**

A keleti-féle cs. és kir. szab. sérvkötő a legelőkeltebb ezen nemben, nem csúszik, sem gyakorol kellemetlen nyomást és eltávolítja az eddigi sérvkötők hiányát.

Árak:
egyoldalu 6 frt
kétoldalu 12 frt

Gyáramban (alapított 1878.) készülnek ezenkívül: málábak, műkezek, járó- és nyújtó-gépek, egyenestartók (Hessing-féle rendszer), orthopédiai fűzők, haskötők, göröserharianyak és mindenféle gummiárak urak és hölgyek részére.

Megrendeléseket pontosan és diszkrétan eszközöl:

Kollet J. orvos sebészeti mű- és kötő-szer gyáros

BUDAPEST, IV. Koronaherceg-utca 17.

Nagy képes árjegyzék ingyen és bérmentve.
8-16